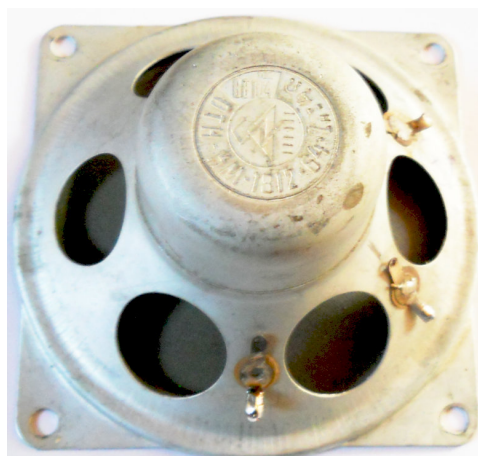
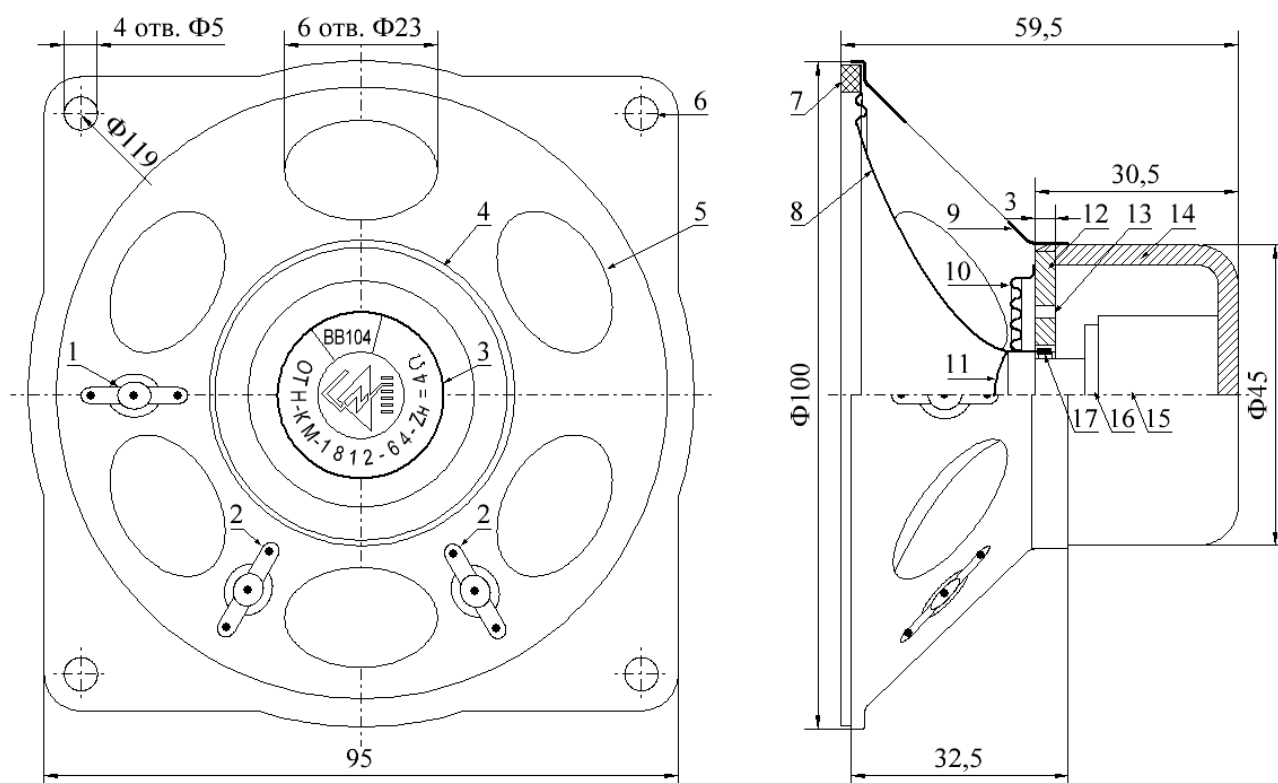

Високоговорител ВВ104

Високоговорителят е предназначен за възпроизвеждане на високите честоти на звуковия диапазон в устройствата с разделено възпроизвеждане на честотния обхват. Поради ниското си магнитно разсейване, той е намерил голямо приложение като високочестотен говорител в телевизионните приемници и в радиоприемниците с УКВ обхват, където външните магнитните полета са нежелани. Използван е широко и в озвучителните тела.

Фиг. 1. Общ вид

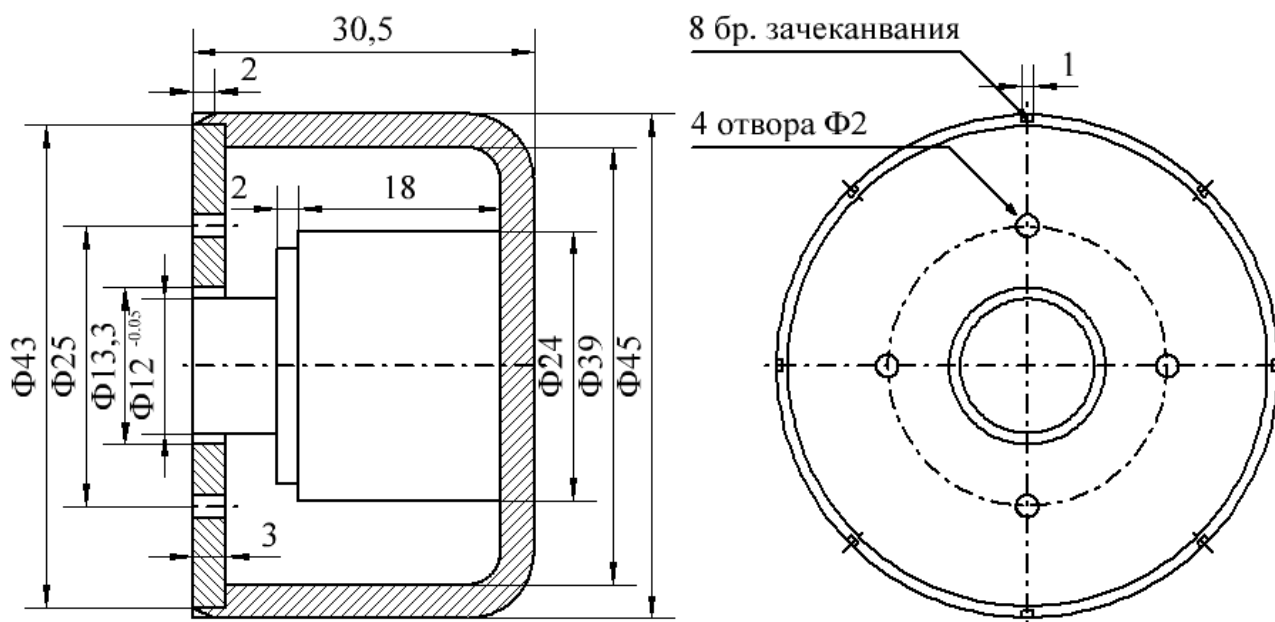
1 - спомагателна клемма; 2 - клеми говорител; 3 - щампована табелка (при по-новите модели е стикер); 4 - магнитна система; 5 - прозорци; 6 - скрепителни отвори; 7 - уплътнение; 8 - мембрана; 9 - шаси; 10 - трептилка; 11 - предпазна шапка; 12 - горна полюсна наставка; 13 - компенсационни отвори; 14 - магнитопровод; 15 - магнит „Алнико“; 16 - централна полюсна наставка (сърце); 17 - шпулка.

Таблица 1. Технически данни.

Показател	Мярка	Стойност
Номинална мощност	W	2
Номинален импеданс	Ω	$4 \pm 15\%$
Импеданс при 10000 Hz	Ω	$6 \pm 15\%$
Честотен обхват - фиг. 4	Hz	$\geq (2000 \div 18000)$
Неравномерност на честотната характеристика	dB	< 13
Средна абсолютна чувствителност	$\mu\text{Bar}/\sqrt{W}$	≥ 8
Клирфактор	%	≤ 4
Магнитна система - фиг.2	Кониал (Алнико) AlNiCo	-
Магнитно разсейване	-	намалено
Индукция във въздушната междина	T	≥ 1
Тегло	kg	0,210

Конструкция:

Шасито е изработено от дълбоко изтеглена стоманена ламарина. Щанцованите прозорци не позволяват колебателната система да бъде демпфирана (при по-късните версии те липсват). За нормални климатични условия то е поцинковано, а за тропични - кадмирано.

Фиг. 2. Магнитна система.

Магнитната система - фиг. 2 е с намалено магнитно разсейване и е изпълнена на базата на сплавта „Алнико“ (AlNiCo). Тя превъзхожда в техническо отношение системите от „Баферит“, но е по-скъпа. Много по-стабилна е в температурно отношение и запазва магнитните си свойства сравнително постоянни за големи периоди от време. Използван е един цилиндричен магнит. Горната и централната полюсни наставки (сърцето), а също и магнитопровода, са направени от магнитно мека стомана. Горната полюсна наставка е накатена от страна на трептилката и е закрепена към магнитопровода посредством зачеканване в осем точки по периферията му. Централната полюсна наставка и магнитопровода са залепени към маг-

нита с лепило БФ-4.

Магнитната система е монтирана на шасито чрез пресова сглобка и последващо дозалепване при монтажа на трептилката (фиг. 1.)

Едно от условията за добро излъчване на високи честоти е средната част на мембраната да бъде здрава, стабилна и лека. Здравината най-лесно се постига, като стената на конуса се направи по-стръмна и се импрегнира. За да се получи по-стръмен конус при кръглите високоговорители, се увеличава дълбочината на мембраната. За отстраняването на субхармоничните в средния честотен обхват, за образуваща на мембраната е приета част от кривата $y=chx$.

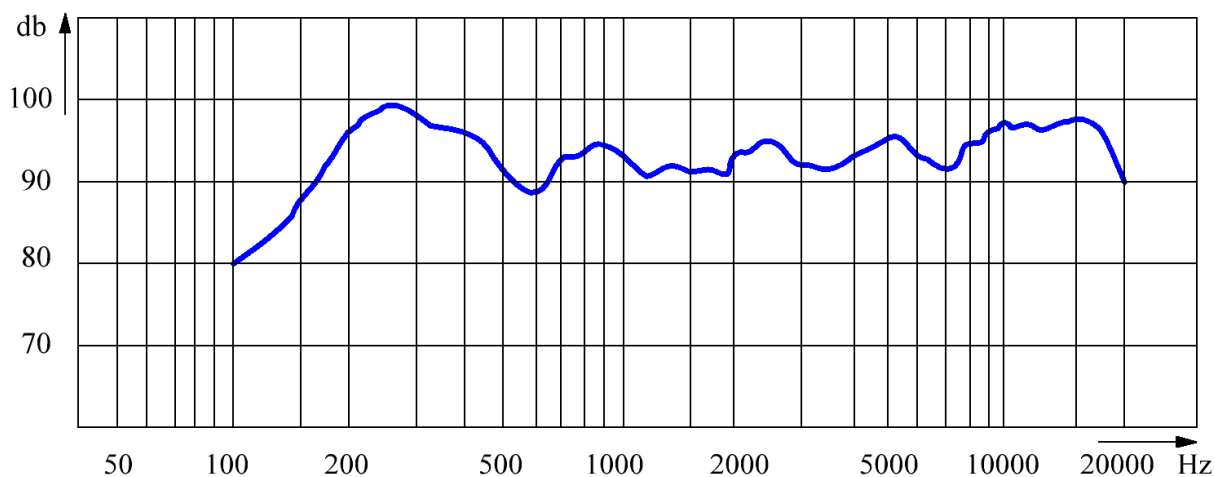
Фиг. 3. Шпулка.

Шпуката - фиг.3 е навита в два реда с меден емайлиран проводник. Нейната височина (2 mm) е по-малка от дебелината на горната полюсна наставка (3 mm). По този начин се постигат по-малки нелинейни изкривявания в областта на ниските честоти, за които амплитудите на колебателната система са най-големи. Активното ѝ съпротивление е $4^{\pm 0,6} \Omega$.

Неутрализирането на радиалните сили, които се стремят да причинят странично биене на звуковата бобина в стените на магнитния процеп, се извършва с по-мощта на центриращ елемент (трептилка) с гънки, които са меки в аксиално и твърди в радиално отношение. Те стабилизират движението на трептящата система, като допускат само осеви трептения, а на радиалните сили оказват голямо съпротивление. Трептилката е пресована от специално уравновесен копринен плат, пропит с бакелитов лак. По тая причина е премахната появата на деформации, които биха разцентровали мембраната на високоговорителя.

Въздушният процеп е защитен от попадането на железни стърготини и други частици чрез специална мрежеста предпазна шапка.

Честотната характеристика на високоговорителя е показана на фиг. 4.

Фиг. 4. Честотна характеристика.

Източници:

1. сп. Радио и телевизия, кн. 3 / 1967 г. (Редакционна статия)
2. сп. Радио и телевизия, кн. 1 / 1971 г. инж. Д. Котев
3. сп. Радио и телевизия, кн. 3 / 1975 г. (Редакционна статия)
4. Високоговорители и озвучителни тела, изд. „Техника“ 1980 г. инж. Димитър Попянев
5. Справочна серия за радиочасти и материали - Част III изд. „Техника“ 1978 г. инж. Борислав Щипалов, инж. Иван Антонов, инж. Сергей Христов, инж. Петър Драгойски
6. Справочник на радиолюбителя 1984 г. инж. Димитър Рачев
7. Високоговорител BB104.

Обработка и допълнения: инж. Любомир Божков 2024 г.